

Nem sokkal ezután Himmler azt az utasítást adta SS-Gruppenführer Heinrich Müllernek, az RSHA IV. osztálya (Gestapo) vezetőjének – Eichmann közvetlen felettesének –, hogy azt a kb. 10 000 Franciaországban élő zsidót, beleértve a magyarokat és románokat is, akiknek gazdag rokonaik vannak Amerikában, egy különleges táborban helyezték el, mert mint „értékes túsóknak” esetleg hasznukat vehetik.⁵⁵

Rudolf Schleier párizsi német követ jelentéséből kitűnik, hogy a magyar konzulátus becslése szerint 1943 elején 1600 magyar zsidó élt a megszállt Franciaországban. Közülük 65-en voltak rajta azon a 90 nevet tartalmazó listán, amely a bizonyítottan magyar állampolgárok neveit sorolta föl, és akiknek hazatérését 1943. február 24-i dátummal engedélyezték. A többiek, kb. 1000 személy állampolgárságának tisztázását megkezdték. A fennmaradó 500 személy esetében nem nyert bizonyítást, hogy magyar állampolgárok, s mint azt a német biztonsági rendőrséggel közölték: a magyar kormány levette róluk a kezét.⁵⁶ A francia rendőrség szerint 2065 magyar zsidó élt a megszállt Franciaországban. Nevüket átadták a magyar hatóságoknak, és felszólították őket, hogy gondoskodjanak hazaszállításukról. Akikre nem tartanak igényt, azokkal szemben ugyanazokat az intézkedéseket fogják alkalmazni, amelyeknek a többi zsidót is alávetik.

A megszállt Franciaországban és kivált a Párizsban élő magyar zsidók önfeláldozó pártfogóra találtak egy római katolikus pap, dr. Uhl Antal személyében. Uhl zsidómentő tevékenysége miatt a Gestapo letartóztatta, majd a magyar kormány hazarendelte. Uhl atya sok üldözött magyar zsidón segített. Hamis papirokkal látta el őket, és olyan igazolványokkal, mint a Magyar Katolikus Misszió tagjait. A misszió két apácája, Tergina Irén és Kipper Berta segítették Uhl emberbaráti munkájában. A zsidók érdekében eljárta a magyar főkonzulátusnál, és élelemmel látták el azokat, akiket a párizsi Tourelle-be internáltak.⁵⁷

A magyar hatóságok nemcsak azoknak a magyar zsidóknak az érdekében interveniáltak, akik Franciaország megszállt részein éltek, de iparkodtak hazaszigetíteni és kiszabadítani azokat a magyar zsidókat is, akik Vichy-Franciaországban rekedtek, illetve akiket Drancy⁵⁸, Beaune-la-Rolande és Fresnes táboraiban vagy börtöneiben tartottak fogva. A német biztonsági szolgálat (SD) eleinte hajlandó lett volna elengedni az internált magyar zsidókat azzal a feltétellel, hogy a Franciaországban élő többi zsidót a magyar kormány a sorsukra hagyja. A magyarok azonban továbbra is eljárta Berlinben annak érdekében, hogy állítsák le a magyar zsidók letartóztatását Vichy-Franciaországban, és engedjék szabadon azokat, akiket internáltak. Von Thadden „rendőri biztonsági” okokra hivatkozva elutasította a kérést, hogy a Vichy-Franciaországban lévő zsidók